

Tankefuldt ♩ = 76-84

1. Nej, tal ej ondt, et ven - ligt ord kan al - drig vol - de
 2. Sig - net er hver en sjæl, som vil en an - dens fejl ud -
 3. Dæk an - dres synd, lad det kun ske, som du din e - gen

sorg og kval. Hvis én du sy - nes ej er stor,
 vi - sket få. Hvor kan vi væ - re vil - lig' til
 øn - sker gemt. Hvis næ - stens synd du først får se,

så glem det og ej hel - ler tal. Så of - te sår du bed - re sæd
 at gø - re slæg - ten lav og rå? Nej, lad os få et bed - re sind
 vis så du øn - sker helst den glemt. Thi li - vet er så kort en stund,

ved kun det bed - ste ta - ge hjem; er god - heds spi - re
 og ej til slad - der fæ - ste lid. Med kær - lig - hed din
 og vi står snart ved gra - vens rand, tag der - for ven - ligt

ny og spæd, du bør den ple - je, dri - ve frem.
bro - der vind, det bed - ste råd til e - vig tid.
ord i mund, og sig det bed - ste, som du kan.

Tekst og musik: Ubekendt, ca. 1853

Jak 4:11
Ef 4:29–32